

Sygn. akt VIII Gz 41/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w B.

przeciwko T. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 31 sierpnia 2016 r. sygn. akt GC 1581/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt VIII GNc 749/16 (na podstawie art. 504 § 1 kpc). W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że zarządzeniem doręczonym w dniu 12 sierpnia 2016 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez złożenie go na urzędowym formularzu wraz z odpisem dla strony przeciwnej, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Pozwany nie uzupełnił braków formalnych sprzeciwu.

W zażaleniu (pismo, k. 42) pozwany podniósł, że brak złożenia sprzeciwu na formularzu nie może decydować o skuteczności jego wniesienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W polskim modelu postępowania uproszczonego, wśród obostrzeń formalnych zwiększających dyscyplinę oraz precyzję działania stron, mających ułatwić szybsze załatwienie sprawy, jest nakaz wnoszenia pism procesowych na urzędowych formularzach. Nakaz ten - w sposób ogólny - sformułowany został w art. 125 § 2 kpc, a w odniesieniu do postępowania uproszczonego, z którym mamy do czynienia w sprawie niniejszej, uściślony w art. 505² kpc. Zgodnie z tym przepisem, pozew, odpowiedź na pozew, sprzeciw od wyroku zaocznego i pismo zawierające wnioski dowodowe wnoszone w postępowaniu uproszczonym powinny być sporządzone na urzędowych formularzach, których wzór, na podstawie upoważnienia ujętego w art. 125 § 3 kpc, określił Minister Sprawiedliwości w rozporządzeniu w sprawie

określenia wzorów i sposobu udostępniania urzędowych formularzy pism procesowych w postępowaniu cywilnym z dnia 5 kwietnia 2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 450).

Zważywszy, że poszczególne postępowania odrębne nakładają się na siebie i krzyżują, należy uznać, iż nakaz stosowania formularzy dotyczy także zarzutów i sprzeciwu od nakazu zapłaty, jeżeli sprawę podlegającą rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym rozpoznano już w postępowaniu nakazowym lub upominawczym (art. 493 § 2 i art. 503 § 2 kc).

W przedmiotowej sprawie pozwany nie złożył sprzeciwu i pism zawierających wnioski dowodowe na urzędowym formularzu, co stanowiło brak formalny podlegający usunięciu przez wnoszącego zgodnie z przepisem art. 1301 § 1 kpc. W świetle powołanego przepisu, jeżeli pismo procesowe, które powinno być wniesione na urzędowym formularzu, nie zostało wniesione na takim formularzu lub nie może otrzymać prawidłowego biegu na skutek niezachowania innych warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym, przesyłając złożone pismo. Wezwanie powinno wskazywać wszystkie braki pisma oraz zawierać pouczenie o treści § 2. W razie bezskutecznego upływu terminu lub ponownego złożenia pisma dotkniętego brakami przewodniczący zarządza zwrot pisma. Sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu zapłaty sąd odrzuca (§ 2).

Wezwanie do przedłożenia sprzeciwu na formularzu urzędowym pozwany odebrał osobiście w dniu 12 sierpnia 2016 r. (k.39), czego nie kwestionował. Zarządzeniem z dnia 22 lipca 2016 r. dokładnie oznaczono wymienione braki i sposób ich usunięcia, a także oznaczono sankcję za niewykonanie tego zobowiązania w postaci odrzucenia sprzeciwu, co też odzwierciedla skierowane do pozwanego wezwanie (k.38). Pozwany nie usunął w terminie wymienionych w wezwaniu braków sprzeciwu. Zresztą skarżący nie kwestionuje tego faktu.

W tym stanie rzeczy zaistniała podstawa do odrzucenia wniesionego przez pozwanego sprzeciwu. Przy tym należy zauważyć, iż ze sformułowania zawartego w treści art. 1301 § 2 k.p.c. „sprzeciw od nakazu zapłaty sąd odrzuca” wynika, że Sąd I instancji nie miał możliwości jakiegokolwiek innego działania poza obowiązkiem zastosowania się do tak sformułowanego przez ustawodawcę nakazu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda, jako bezzasadne, o czym na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, postanowił jak w sentencji.